

Siionin virsi 217 ehdotus

suomalainen toisinto

1. Maa-il - ma vai-vas - sa vai-ke-roi, on mur-he vie - raa - na tääl - lä.
Ei ku-kaankuo - le-maa kier-tää voi, on var-jo mat-kam-me pääl - lä.

Näin kaik-ki vie-raat ja ys - tä-vät vuo-rol-laan paik-kan-sa jät-tä - vät,

on het-ki meil-lä-kin ker-ran. Ar-mah-da nyt, Her - ra, mei-tä:

Ei au - ta rik - ka-us, ar - vo - kaan, kun täy-tyy tuh-kak-si tul - la.

Ar-mah-da nyt, Kris- tus, mei - tä.

1. Maailma vaivassa vaikeroi,
on murhe vieraana täällä.
Ei kukaan kuolemaa kiertää voi,
on varjo matkamme päällä.
Näin kaikki vieraat ja ystävät
vuorollaan paikkansa jättävät,
on hetki meilläkin kerran.
Armahda nyt, Herra, meitä:
Ei auta rikkaus, arvokaan,
kun täytyy tuhkaksi tulla.
Armahda nyt, Kristus, meitä.

2. Näin huutaa armoa Jumalan
me synnin orjina saamme.
Siis luokse anteeksiantajan
nyt kaikki kiiruhtakaamme.
Hän kuoli vaivassa ristinpuun,
nyt saamme Herraamme surmattuun
me katseen toivossa nostaa.
Halleluja, kiitos Luojan!
Hän voitti kuoleman kuollessaan,
hän ylös nousi, hän elää.
Halleluja, kiitos Luojan!

3. Autuaat levossa lepäävät
odottain tuloa Herran,
he kuolon varjossa viipyvät
vain hetken kiittävän verran.
Kun heidät haudasta kutsutaan,
he käyvät juhlaansa valoisaan,
on siellä kirkkaus suuri.
Halleluja, kiitos Luojan!
Näin tiemme iäiseen elämään
käy aina kuoleman kautta.
Halleluja, kiitos Luojan!

*Laurentius Petri Gothus 1564
keskiaikaisen esikuvan pohjalta
suom. Hemminki Maskulainen 1605
Herkko Kivekkään vapaa mukaelma*